

Nr. 11. November 2010

Høringer m.v.: Europæisk efterforskningskendelse i straffesager - Forkyndelser i Grønland - Tysk-advokater og anteciperet bevisførelse - Udgangstilladelser ved færøske anbringelsesdomme - Europaparlamentets direktiv om information under straffesager - Mulig aflytning af forsvarere under arrestbesøg

Bogomtale - Frihedsrettigheder tur - retur?

Ungdomssanktion og ubetingede fængselsstraffe til unge

90. Udlevering - Diplomatiske garantier - Menneskerettigheder - Russisk sag
91. Udvisning ophævet - Menneskehandlede kvinder - Anke
92. Vold i familieforhold - Anmeldelse trukket tilbage - Menneskerettigheder - Tyrkisk sag
93. Våbenloven, ikke straffeloven - Skydevåben
94. Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Proportionalitet - Skydevåben - Kviejagt
95. Ordensbekendtgørelsen - Zoneforbud
96. Vold mod myndighedspersoner - Unge lovovertrædere - Kort ubetinget straf
97. Beviser - Aktindsigt - Spiritusprøver og døgnrapporter
98. Vold - Kæreste - Betinget straf - Skrøbelig psyke

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

13. oktober 2010

Sagsnr. 2010-305-0986 – Høring over forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager.

Ved brev af 16. september 2010 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater, om en udtalelse om Høring over forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager. Sagen har været behandlet i Landsforeningens bestyrelse, der herefter kan udtale følgende:

Landsforeningen har ved Justitsministeriets brev af 16. september 2010 modtaget grund- og nærhedsnotat og direktivforslag fra Rådet for den europæiske union af 21. maj 2010. Direktivforslaget er udarbejdet på baggrund af arbejdsprogrammet inden for retlige og indre anliggender (Stockholm-programmet) som medlemsstaterne vedtog i december 2009. Direktivforslaget skal vedtages af Europaparlamentet og Rådet.

Som følge af det danske retsforbehold og idet forslaget er fremsat med hjemmel i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, er en eventuel gennemførelse af direktivforslaget ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Det fremgår, at der fra dansk side ikke på nuværende tidspunkt, hvor den igangsatte høring ikke er afsluttet, findes at burde tage endelig stilling til forslaget. Det følger dog, at man fra dansk side er umiddelbart positiv over for forslaget.

Forslaget indebærer, at der som udgangspunkt indføres en pligt for fuldbyrdelsesstaten til at anerkende og fuldbyrde den europæiske efterforskningskendelse på samme måde og på de samme betingelser, som hvis anmodningen kom fra en myndighed i fuldbyrdelsesstaten.

Efter forslaget kan anmodning om anerkendelse af fuldbyrdelse dog afslås i en række nærmere opregnede tilfælde (fakultative afslagsgrunde). Forslaget giver endvidere mulighed for i visse tilfælde, at anvende en anden efterforskningsforanstaltning end den, der er anmodet om, og der åbnes mulighed for i visse tilfælde at udsætte anerkendelsen af fuldbyrdelsen af en anmodning.

Landsforeningen finder for indeværende, hvor høring over direktivforslaget i de respektive medlemsstater, der kan træffe beslutning om vedtagelse, ikke er tilendebragt, alene at kunne bemærke følgende:

Det fremgår af direktivforslagets art. 8, om anerkendelse og fuldbyrdelse, at fuldbyrdelsesmyndigheden skal anerkende den europæiske efterforskningskendelse, der er fremsendt i overensstemmelse med direktivets art. 6, uden yderligere formaliteter og straks træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse på samme måde og på de samme betingelser, som hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten havde anmodet om den pågældende efterforskningsforanstaltning, med mindre den pågældende myndighed beslutter at påberåbe sig en af de i art. 10 omhandlede grunde, til at afvise anerkendelse eller fuldbyrdelse eller en af de i art. 14 omhandlede grunde til udsættelse. Endvidere fremgår det af stk. 2, at fuldbyrdelsesmyndigheden skal opfylde de formkrav og procedurer, som udstedelsesmyndigheden udtrykkeligt har angivet, med mindre andet er fastsat i dette direktiv, og forudsat at sådanne formkrav og procedurer ikke er i modstrid med de grundlæggende retsprincipper i fuldbyrdelsesstaten.

Landsforeningen finder anledning til at bemærke, at der i den danske retsplejelov, særligt i kapitlerne vedrørende tvangsindgreb, i vidt omfang sker en beskyttelse af privatlivets fred. I tilfælde, hvor efterforskningsmæssige grunde, begrunder at krænke privatlivets fred, kan dette som udgangspunkt kun ske under domstolskontrollen, i forbindelse med en af retten samtidig eller efterfølgende truffet retskendelse. I forbindelse med sådanne indgreb, gives der dels sigtedes forsvarer, som hovedregel, adgang til aktindsigt og kontradiktion og i de tilfælde, hvor dette kan afskæres, er der truffet bestemmelse om, at der for de som indgrebet vedrører eller berører, er beskikket indgrebsadvokat. For så vidt angår de kendelser, der i givet fald måtte blive afsagt af Danmark som udstedelsesstat, vil dette således alene kunne ske i overensstemmelse med den danske retsplejelovs regler og beskyttelse af dels sigtede, dels øvrige personer, der måtte blive berørt af indgrebet. Landsforeningen finder imidlertid, at de tilsvarende beskyttelseshensyn, som er udtrykt i dansk ret, må gøre sig gældende overfor fuldbyrdelse af afgørelser i Danmark, udstedt af en anden stat. I tilfælde af, at en udstedelsesstat således ikke har de samme retsgarantier og beskyttelseshensyn, som varetages i den danske retsplejelov, bør disse hensyn enten iagttages efter dansk ret ved fuldbyrdelse, eller anmodningen afvises. Således som direktivudkastets art. 10 er formuleret, giver bestemmelsen ikke adgang til at afvise anmodningen af de her anførte grunde.

I direktivudkastets art. 18 behandles spørgsmålet om fortrolige oplysninger. Det fremgår ikke af direktivforslaget, hvorledes og overfor hvem afgrænsningen af behandlingen af fortrolige oplysninger skal foretages. Landsforeningen bemærker, at

der for så vidt angår efterforskningskendelser til fuldbyrdelse i Danmark, må afgrænsning af fortrolige oplysninger ikke bevirke en tilsidesættelse af sigtedes partsbeføjelser og de rettigheder, som i henhold til retsplejeloven er tillagt sigtede og deres forsvarer. Regulering af spørgsmålet om behandling af fortrolige oplysninger påkalder sig nærmere overvejelser.

Med henvisning til Højesterets afgørelse i U 2005.3108.H, bemærker Landsforeningen, at afgørelsen illustrerer den forskellighed der er i medlemsstaternes straffprocessuelle regler. Generelt tager direktivforslaget ikke højde for eller stilling til, hvorledes disse forskelle konkret har betydning i forbindelse med fuldbyrdelse af en udstedelsesstats efterforskningskendelse.

På Landsforeningens vegne

Henrik Stagetorn
Formand

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
15. oktober 2010

Vedr.: Sag nr. 2009-730-1045. Høring over udkast til bekendtgørelse om ændring af bekendtgørelse om forkyndelse af processuelle meddelelser i Grønland.

Ministeriet har med mail af 6. oktober 2010 sendt ovennævnte høring og anmodet om en udtalelse, der skal foreligge senest den 1. november 2010.

Betænkningen har været udsendt til bestyrelsen, der bemærker, at høringen også har været forelagt et par lokale kolleger. En af disse bemærker, at det meget dårligt fungerende forkyndelsessystem har været skyld i, at en række civile sager har trukket urimelig længe ud. En forhøjelse af honoraret vil forhåbentlig hjælpe herpå. Den anden bemærker, at det fortsat er problematisk, at vedkommende stævningsmand ved siden af honoraret efter det oplyste ikke modtager kørselspenge eller får stillet bil til rådighed. Det vil således fortsat være vanskeligt at opnå en rimelig indtjening, i hvert fald i de større byer, herunder Nuuk.

Bestyrelsen kan tiltræde de ovennævnte bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
15. oktober 2010

Vedr.: Sag nr. 2010-730-1161. Høring over udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og retsplejeloven (Sporning af skjult udbytte og andre aktiver, forældelse af konfiskationskrav, hemmelig beslaglæggelse m.v.).

Ministeriet har med mail af 30. september 2010 sendt ovennævnte høring og anmodet om en udtalelse, der skal foreligge senest den 25. oktober 2010.

Betænkningen har været udsendt til bestyrelsen, der bemærker, at høringssvaret udelukkende vil omhandle de særligt udpegede advokater efter RPL § 729 c og § 784 samt spørgsmålet om anteciperet bevisførelse efter § 747.

Tys-advokater

Forslaget om at oprette to korps af særligt udpegede advokater hidrører fra efterretningstjenesten, der mener, at de almindelige tys-advokaters identitet, f.s.v.a. indgreb i meddelelshemmeligheden i relation til kapitel 12-13 i straffeloven, er blevet eksponeret, således at man vil have en ny gruppe advokater til sager omhandlet i § 729 c.

Bestyrelsen kan ikke anbefale det foreslåede. Påstanden om, at kendskabet til advokaternes identitet er blevet udbredt og vil medføre en konkret risiko for, at de pågældende kunne udsættes for utilbørlig påvirkning (bemærkningerne side 27 f), fremstår som fuldstændig udokumenteret. Bestyrelsen minder i den forbindelse om, at der i forbindelse med domstolsprøvelse af administrative udvisninger på grund af terror mv. ligeledes blev udpeget et mindre korps af advokater, der i modsætning til den almindeligt beskikkede advokat ville få fuld aktindsigt. Ministeriet valgte at offentliggøre navnene på de pågældende, og det har så vidt vides ikke givet anledning til problemer.

Justitsministeriets forslag er heller ikke særlig konsekvent, idet man i bemærkningerne side 28 anfører, at der ikke vil være noget til hinder for, at advokater udpeget i medfør af RPL § 784, stk. 2, tillige kan udpeges til at medvirke ved behandlingen af sager efter § 729 c.

I stedet for at forsøge at kaste et yderligere røgslør over tys-advokaternes virke efter RPL, burde man åbne mulighed for begrænset kontakt mellem den almindelige advokat og tys-advokaten, svarende til det, der er forudsat i de ovennævnte sager efter udlændingeloven, således at der, **inden** tys-advokaten får adgang til det hemmelige materiale, kan foregå drøftelser mellem de to advokater, således at tys-advokaten mere generelt kan være opmærksom på, hvor han skal sætte ind i sin procedure.

Som det foregår for øjeblikket, kan man komme i den situation, at en advokat, der ikke har mulighed for at forstå betydningen af de udeholdte oplysninger, skal procedere spørgsmålet for en ret, der heller ikke kender til de specifikke problemer i sagen, således som det skete i Vollsmose-sagen, U 2008.1587 H, alt i alt en alvorlig forringelse af den tiltaltes retssikkerhed.

Anteciperet bevisførelse

Efter forslaget skal ordet "uvæsentlig" ændres til "væsentlig". Justitsministeriets bemærkninger til ændringen er ikke lysende klare. Det henstår således lidt usikkert, om der var tale om en sproglig fejl i loven fra 2006, ligesom man ikke nu redegør for, hvad der var intentionerne bag ændringen i 2006.

Foreningen havde lejlighed til at udtale sig i forbindelse med Betænkning 1469/2006 om varetægtsfængsling i isolation. I høringssvaret af 24. februar 2006 udtalte foreningen afgørende betænkeligheder ved at udvide adgangen til at afholde § 747-forhør, fordi de af anklagemyndigheden bliver brugt i større sagskomplekser som en slags salamimetode, hvor man efter en række afhøringer hos politiet lader sigtedes forklaring bevisfikserer i et indenretligt forhør og siden bruger disse forklaringer under hovedforhandlingen mod andre tiltalte, der ofte udelukkes fra det pågældende indenretlige forhør.

Der er ikke i forslagets bemærkninger redegjort for praksis efter ændringen i 2006, og foreningen finder anledning til at gentage advarslen mod udvidet brug af sådanne forhør.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Lovafdelingen
Strafferetskontoret

Amagertorv 11
15. oktober 2010

Vedr.: Sag nr. 2010-730-1090. Høring over udkast til bekendtgørelse for Færøerne om udgangstilladelse m.v. til personer, der er anbragt i hospital eller institution i henhold til strafferetlig afgørelse.

Ministeriet har med mail af 21. september 2010 sendt ovennævnte høring og anmodet om en udtalelse, der skal foreligge senest den 20. oktober 2010.

Betænkningen har været udsendt til bestyrelsen, der bemærker, at høringen også har været forelagt et af foreningens lokale medlemmer.

Bestyrelsen og det lokale medlem er bekendt med Advokatrådets høringssvar af 21. september d.å. og kan tiltræde, at det forekommer uforståeligt, at færøske anbragte ikke skal have samme mulighed for at påklage Rigsadvokatens afgørelser, som danske anbragte. Det skal derfor henstilles, at reglerne harmoniseres med de danske regler.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Civil- og Politiafdelingen
Det Internationale Kontor

18. oktober 2010

Sagsnr. 2010-305-1011 – Høring vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ret til information under straffesager.

Ved brev af 22. september 2010 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater, om en udtalelse om Høring vedrørende forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ret til information under straffesager. Sagen har været behandlet i Landsforeningens bestyrelse, der herefter kan udtale følgende:

Landsforeningen har ved Justitsministeriets brev af 22. september 2010 modtaget grund- og nærhedsnotat og forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 20. juli 2010. Direktivforslaget har til formål at opstille minimumsregler vedrørende mistænkte og tiltalte ret til information under straffesagen. Forslaget indeholder blandt andet regler om retten til generel mundtlig information om mistænkte og tiltalte rettigheder inden for strafferetsplejen, retten til skriftlig information om rettigheder i forbindelse med anholdelse, retten til skriftlig information om rettigheder, der følger af en sag vedrørende fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre, retten til information om tiltalen og adgang til aktindsigt i sagens akter.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsområde og forslaget er derfor omfattet af Danmarks forbehold vedrørende retlige og indre anliggender. En eventuel gennemførelse af forslaget er således ikke bindende for eller finder anvendelse i Danmark.

Forslaget tager sigte på at opstille minimumsregler med hensyn til retten til information i straffesager i EU. Forslaget indeholder som udgangspunkt ikke regler om mistænkte og tiltalte øvrige rettigheder inden for strafferetsplejen. Forslaget tager dog sigte på i et vidt omfang at regulere medlemsstaternes lovgivning om aktindsigt i straffesager m.v.

Hovedelementerne i forslaget er blandt andet, at sikre, at enhver person, som er mistænkt eller tiltalt for at have begået en lovovertrædelse, straks og i et enkelt og let forståeligt sprog, informeres om sine rettigheder inden for strafferetsplejen. Forslaget skal sikre, at en person der anholdes i forbindelse med en straffesag skriftligt oplyses om sine processuelle rettigheder og får mulighed for at læse meddelelsen om rettighederne. Meddelelsen skal udformes på et sprog, som den anholdte person forstår. Forslaget skal endvidere sikre, at enhver, der er genstand for en sag vedrørende fuldbyrdelse af en Europæisk Arrestordre modtager en relevant skriftlig meddelelse om de rettigheder, der fremgår af Rådets rammeafgørelse om Den Europæiske Arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne.

Forslaget skal sikre, at en mistænkt eller tiltalt person modtager tilstrækkelig information om tiltalen, for at sikre en retfærdig rettergang. Endvidere indeholder forslaget bestemmelse om retten til aktindsigt i sagens akter, når en mistænkt eller tiltalt person anholdes. Medlemsstaterne skal således sikre, at en person eller dennes advokat får aktindsigt i de dokumenter blandt sagens akter, der er relevante for at afgøre om anholdelsen eller tilbageholdelsen er lovlig. Forslaget indebærer endvidere, at medlemsstaterne skal sikre, at personen eller dennes advokat får aktindsigt i sagens

akter og en oversigt over dokumenterne i sagen, hvor hensynet til en retfærdig rettergang tilsiger det, så snart efterforskningen er afsluttet.

På baggrund af forslaget og på baggrund af Justitsministeriets grund- og nærhedsnotat, bemærker Landsforeningen, at Landsforeningen er positiv med hensyn til at sikre, at den sigtede får udleveret en skriftlig vejledning i forbindelse med anholdelse og tilbageholdelse. Landsforeningen henviser i den forbindelse til det af Landsforeningen afgivne høringssvar dateret 15. august 2003 over høring om Kommissionens grøn bog ”Retssikkerhedsgarantier for mistænkte og tiltalte i straffesager i EU”.

Landsforeningen er positiv overfor direktivforslaget med hensyn til at en mistænkt eller tiltalt skal informeres om retten til at få stillet en tolk til rådighed og få oversat bestemte dokumenter. Disse rettigheder følger af EMRK og anvendes i dansk ret. Det er hensigtsmæssigt, at disse rettigheder præciseres, eventuelt i en meddelelse fra Rigsadvokaten. Landsforeningen henviser i den forbindelse til sagen Kamasinski af 19/12 1989, præmis 79, hvor Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at anklageskriftet på grund af sin afgørende betydning for tiltalte, bør foreligge skriftligt oversat til et sprog tiltalte forstår. Landsforeningen har i en række tilfælde, i den senere tid, kunne konstatere, at dette krav i henhold til EMRK ikke fuldt ud efterlevs i dansk ret. Landsforeningen henviser også i den forbindelse til det af Landsforeningen afgivne høringssvar vedrørende Forslag til Rådets rammeafgørelse om retten til tolke- og oversættelsesbistand i straffesager af 12. oktober 2009, hvor Landsforeningen blandt andet gjorde opmærksom på, at forslaget forudsatte skriftlige oversættelser i videre omfang end praktiseret i Danmark og at Danmark ikke fuldt ud levede op til forslagets krav vedrørende uddannelse og autorisation af tolke. Landsforeningen billiger således, at der i relation til dansk ret strammes op på disse minimumsrettigheder for den mistænkte/tiltalte.

Generelt skal Landsforeningen bemærke, at det såvel i oversættelsen af direktivforslaget som i ministeriets grundnotat, anvendes ordet ”mistænkt” i modsætning til den danske retsplejelovs begreb ”sigtet”. En person der er sigtet eller skal anses som sigtet, har i den danske retsplejelov partsstatus, jf. rpl. § 729 og det er denne partsstatus, at den sigtede og tiltalte udleder de rettigheder, som bl.a. den danske retsplejelov, tillægger den sigtede og som følger af EMRK. Retten til aktindsigt og bistand af en forsvarer indtræder således på tidspunktet for sigtelsen. Det forekommer på baggrund af grundnotatet og direktivforslaget uklart, hvorvidt direktivforslaget skulle indebære, at en mistænkt skulle kunne påberåbe sig minimumsrettighederne forud for det tidspunkt, hvor vedkommende efter den danske retsplejelov ville være at betragte som sigtet.

Landsforeningen finder anledning til at bemærke, at en sigtets ret til aktindsigt i henhold til den danske retsplejelovs § 729 a, stk. 2, i tilfælde at sigtede er repræsenteret af en forsvarer og i henhold til § 729 b, stk. 1, jf. stk. 2 indtræder i forbindelse med sigtelsen og retten til aktindsigt er løbende under efterforskningen. Den sigtedes rettigheder er på dette punkt, efter den danske retsplejelov, bedre og mere udbygget, end det som direktivforslaget angiver, hvorefter en mistænkt eller dennes advokat får aktindsigt i sagens akter og en oversigt over dokumenterne i sagen, hvor hensynet til en retfærdig rettergang tilsiger det, så snart efterforskningen er afsluttet. En eventuel gennemførelse af direktivforslaget med en minimumsstandard ringere end den danske retsplejelov, må på ingen måde føre til yderligere forringelse af den sigtedes adgang til aktindsigt i henhold til den danske retsplejelov. Landsforeningen henviser i den forbindelse til, at den sigtedes adgang til aktindsigt, senest i forbindelse med gennemførelsen af den såkaldte rockerlov i 2004, blev væsentligt begrænset på en række afgørende punkter. Princippet må fortsat, i overensstemmelse med konventionspraksis, være, at den sigtede og dennes forsvarer skal have adgang til alt materiale, med undtagelse af det materiale, som er uden betydning for den sigtede/tiltaltes forsvarer. Landsforeningen henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse Edwards 25/11-1992, præmis 36, hvor domstolen anførte, at oplysninger kun kan tilbageholdes, hvis det er ”strictly necessary” og at indskrænkninger skal modsvares af procesgarantier, navnlig en intensiv domstolskontrol.

Landsforeningen finder, at de i direktivforslaget opstillede minimumsgarantier for en mistænkt/tiltalt vedrørende information og aktindsigt ikke med sikkerhed opfylder de krav, som er fastlagt i henhold til EMRK art. 5 og art. 6. Da fastlæggelsen af rækkevidden af EMRK sker ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis, og da der er tale om en dynamisk proces, bemærker Landsforeningen, at det kan forekomme mindre hensigtsmæssigt at opstille minimumsgarantier, såfremt disse minimumsgarantier dels allerede på opstillingstidspunktet måtte afvige fra domstolens praksis, dels i fremtiden måtte afvige herfra og give den mistænkte/tiltalte større og mere vidtgående rettigheder.

På Landsforeningens vegne

Henrik Stagetorn
Formand

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

St. Strandstræde 21
29. oktober 2010

Vedr.: Mulig ulovlig aflytning af forsvarere under arrestbesøg.

Foreningen har fra tre af dens medlemmer fået henvendelse om, at de muligt er blevet aflyttet af myndighederne under fængselsbesøg med deres klienter i Arresthuset i Nykøbing Falster. Et af medlemmerne har rettet direkte henvendelse til Justitsministeriet herom.

Det fremgår af retsplejelovens § 771, at en arrestant altid har ret til ukontrolleret besøg af sin forsvarer, og af retsplejelovens § 782, stk. 2, at der ikke må foretages aflytning m.v. med hensyn til den mistænkte forbindelse med personer, som efter reglerne i § 170 er udelukket fra at afgive forklaring som vidne. Det vil i praksis sige forsvarere og præster.

På denne baggrund kan foreningen tilslutte sig Advokatrådets opfordring til, at der hurtigst muligt tages skridt til at gennemføre en uvildig undersøgelse af, hvad der måtte være foregået i det pgl. arresthus.

Foreningen beder om at blive orienteret om resultatet af undersøgelsen.

På Landsforeningens vegne
Henrik Stagetorn

Bogomtale - Frihedsrettigheder tur - retur?

Forlaget Tidende Skifter har udgivet ovennævnte bog med undertitlen "Om antiterrorlovgivningen. Tid til eftertanke - Grunde til revision", 180 sider hæftet, kr. 225 incl. moms.

Redaktionskomiteen består bl.a. af Ole Espersen, Vagn Greve og Holger Kallehauge, der alle har bidraget med tankevækkende indlæg.

Værd at fremhæve er også Eva Smiths artikel om terrorbekæmpelse og demokrati, herunder PET's rolle, samt Asger Thylstrups indlæg om advokater i straffeprocessen med skjult identitet.

Bogen kan anbefales.

Ungdomssanktion og ubetingede fængselsstraffe til unge

Justitsministeriets Forskningskontor, der tidligere har udgivet rapporter om ovennævnte emne, har nu udarbejdet en redegørelse for tiden 1/1 - 31/12 2009 på 11 sider, som man kan finde under "Forskning" på Justitsministeriets hjemmeside.

I 2009 er der i 86 tilfælde idømt en ungdomssanktion - i 62% af sagerne med en maksimal anbringelse i sikret institution på 2 måneder.

Hyppigheden af ungdomssanktion i forhold til de 368 ubetingede frihedsstraffe med strafpositioner op til 18 måneder svinger meget i de forskellige retskredse, fra op mod 50% og ned til f.eks. København, hvor der i perioden er afsagt 1 dom til ungdomssanktion og 72 frihedsstraffe. Der har generelt været et fald i forhold til de foregående år.

71% af dem, der idømmes en ungdomssanktion, har i forvejen været varetægtsfængslet, herunder i surrogat. Gennemsnitlig varighed er 67 dage, men der er eksempler på varetægt op mod 1 år. Nogle når ikke at komme i surrogat, men hensidder i arrest i hele varetægtsperioden, også 15-16 årige.

Landsforeningens Meddelelse 90/2010

Udlevering - Diplomatiske garantier - Menneskerettigheder - Russisk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonvention art. 3

I Danmark tror Justitsministeriet som bekendt på diplomatiske garantier, når man vil udlevere personer til mindre pæne lande. Det gør de også i Rusland, der ville udlevere en israelsk statsborger til Colombia. Menneskerettighedsdomstolen fastslog, at det

fulgte af rapporter fra pålidelige kilder, at der fandt adskillige menneskerettighedskrænkelser sted i landet, og at FN's Torturkomité havde udtrykt bekymring for, at colombianske anti-terrorforanstaltninger kunne medføre anvendelse af tortur. Dette og nogle yderligere præmisser førte til, at en udlevering af klager ville udgøre en krænkelse af EMK art. 3.

Gal Yair Klein mod Rusland, app. 24268/2008, 1/4 2010

Se på Menneskerettighedsdomstolens hjemmeside eller tidsskriftet EU-ret & Menneskeret 2010 side 289 ff, fra hvilket tidsskrift ovennævnte - forkortede - resumé er taget.

Landsforeningens Meddelelse 91/2010

Udvisning ophævet - Menneskehandlede kvinder - Anke

Udlændingelovens § 26 a

I Lf.Medd. 69/2010 og UfR 2010.2807 HK er gengivet kendelsen, hvor Højesteret admitterede en anke, der var for sent indgivet, idet det beroede på en fejl fra den tidligere forsvarer. Ankesagen, der i første omgang var blevet afvist af landsretten, blev således hjemvist til landsretten, der lagde til grund, at K havde været udsat for menneskehandel. Selv om hun ikke havde nogen nærmere tilknytning til Danmark, var der ikke tilstrækkeligt grundlag for at udvise hende i forbindelse med en dom på 40 dages fængsel for dokumentfalsk, således som byretten havde gjort.

ØL 8. afd. a.s. nr. S-2712-10, 22/10 2010

Byretsdommen er kort refereret i Lf.Medd. 69/2010 - ligeledes ankeforholdene.

Resten er referat fra landsrettens afgørelse, idet der var indhentet en fornyet udtalelse fra Udlændingetjeneste af 21/10 2010:

"..

På den baggrund af anklagemyndighedens oplysninger om kriminalitetens karakter, og om at pågældende blev idømt 40 dages fængsel, sammenholdt med de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte hensyn, kan Udlændingetjeneste tiltræde anklagemyndighedens indstilling om, at udvisningen stadfæstes.

Såfremt retten måtte finde, at pågældende har været udsat for menneskehandel, skal Udlændingetjeneste henlede opmærksomheden på, at det af udlændingelovens § 26 a

fremgår, at der ved afgørelsen om udvisning skal tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisningen.

.."

K afgav supplerende forklaring om sine personlige forhold. Hun forklarede bl.a., at hun var kommet i et gældsforhold til E, der bragte hende til Paris fra Nigeria. Hun levede af prostitution og skulle til Danmark, idet hun ikke tjente nok i Paris. E truede hende med woodoo, hvis hun ikke betalte. Hun frygtede ved en tilbagevenden til Nigeria at møde E, idet hun stadig skyldte ham 10.000 €

En kriminalassistent afgav forklaring om sagens efterforskning, inden sagen overgik til Udlændingesservice. (Udeladt af referatet her, ER).

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Efter de foreliggende oplysninger finder landsretten, at det må lægges til grund, at tiltalte har været udsat for menneskehandel.

Landsretten finder, at der er en sådan sammenhæng mellem det strafbare forhold og det forhold, at tiltalte må anses for at have været udsat for menneskehandel, at dette taler imod udvisning, jf. § 26 a i udlændingeloven, som affattet ved lov nr. 504 af 6. juni 2007.

Uanset at tiltalte ikke har nogen nærmere tilknytning til Danmark, finder landsretten herefter, at afvejningen efter udlændingelovens § 26 og § 26 a fører til, at der ikke er tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte på baggrund af det begåede strafbare forhold.

Tiltalte frifindes derfor for påstanden om udvisning."

Landsforeningens Meddelelse 92/2010

Vold i familieforhold - Anmeldelse trukket tilbage - Menneskerettigheder - Tyrkisk sag

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions art. 2, art. 3 og art. 14.

Vi kender også fra danske sager om vold i familien, at anmelderen på et senere tidspunkt gerne vil trække sagen tilbage. Hun (for det er jo oftest en hun) får som regel at vide, at det ikke kan lade sig gøre, "futtoget kører", som vi siger til hende. Her er et

eksempel fra Tyrkiet på, at de danske regler som udgangspunkt er hensigtsmæssige. Hvis en voldelig ægtefælle oplever flere gange, at sager bliver opgivet, fordi anmeldelsen bliver trukket tilbage, kan det ende rigtig galt til sidst.

Opuz mod Tyrkiet, app. nr. 33401/02, 9/9 2009

Fru Opuz (herefter kaldet klageren) klagede oprindeligt i 2002 over, at de tyrkiske myndigheder havde undladt at beskytte hende og moderen mod familievold, der medførte, at moderen døde. Sagen blev først domsforhandlet ved Menneskerettighedsdomstolen i 2008.

Klagerens mor var gift med AO, og klageren indledte et forhold i 1990 til AO's søn HO og blev gift 1995. Forholdet var fra starten stormfuldt. I 1995 indgav klageren og hendes mor anmeldelse om vold, afpresning og dødstrusler. Der blev rejst sigtelse mod HO og AO, men sigtelsen for vold blev opgivet efter 2 måneder, da K og moderen trak anmeldelsen tilbage. Samme år blev HO og AO frifundet for dødstruslerne på grund af manglende bevis.

Det følgende år, 1996, blev klageren groft overfaldet. Der blev igen foretaget lægeundersøgelse, denne gang var der tale om livstruende læsioner. HO blev varetægtsfængslet, men løsladt efter en måned. Ved et retsmøde den følgende måned trak klageren igen sin anmeldelse tilbage, parterne var blevet forliget. Herefter blev sagen opgivet med henvisning til, at anmeldelsen var trukket tilbage.

Under et senere familieslagsmål i februar 1998 stak HO klageren og hendes mor med en kniv, hvilket medførte kortere sygemeldinger. Anklagemyndigheden besluttede denne gang ikke at rejse tiltale på grund af manglende bevis. En måned senere kørte HO med sin bil ind i klageren og hendes mor, sidstnævnte blev kvæstet livstruende. HO gjorde gældende, at der var tale om et uheld, og at det var klageren og hendes mor, der havde kastet sig ind foran bilen, efter at de havde sagt nej til kørelighed. HO blev varetægtsfængslet, og klageren søgte myndighedernes beskyttelse på grund af dødstrusler fra HO og dennes far. Mindre end to måneder efter påkørslen blev HO løsladt. I maj 1998 bedømte en domstol sagen som værende et drabsforsøg. HO fastholdt, at det var et uheld, og nu tilsluttede klageren og hendes mor sig HO's forklaring og tilkendegav, at de ikke ønskede sagen fremmet. Herefter blev også sagen om dødstruslerne fremsat af HO og faderen afgjort med en frifindelse på bevisets stilling. "Trafikuheldet" endte med en straf på 3 måneders fængsel, der siden blev konverteret til en bøde.

I oktober 2001 blev klageren knivoverfaldet igen. HO meldte sig selv til politiet, men blev løsladt efter at have afgivet forklaring. Klagerens mor klagede herover og henvi-

ste til de tidligere sager. Klageren tilsluttede sig klagen og bad om at komme til retsmedicinsk undersøgelse. Det skete, sårene havde ikke været livstruende, men gav anledning til en uges sygemelding. HO blev siden idømt en større bøde.

Efter to yderligere episoder, hvor HO skulle have truet klageren, blev klagerens mor dræbt ved skud af HO i marts 2002. Denne gang endte det med domfældelse for drab og ulovlig våbenbesiddelse, først med livsvarigt fængsel, senere nedsat til 15 år og 10 mdr. HO blev løsladt i 2008 i afventen af ankebehandlingen, der havde trukket ud. (Ankesagen var endnu ikke afgjort, da Menneskerettighedsdomstolen traf sin afgørelse på trods af, at den mht. til skyldspørgsmålet var en tilståelsessag, jfr. pkt. 151 i dommen). Klageren klagede til myndighederne og bad om beskyttelse, idet HO efter løsladelsen havde truet hende. Sagen vandrede rundt mellem forskellige myndigheder. Først efter 6 mdr. fik klageren tilsagn om, at man ville beskytte hende.

Der redegøres i det følgende for national ret og komparativ ret med hensyn til, hvorvidt tilbagetrækning af en anmeldelse skal føre til, at staten opgiver straffesagen. Endelig redegøres der fra pkt. 91 om Tyrkiets bestræbelser på at dæmme op for vold i familieforhold. Der er både tidsmæssige, økonomiske og praktiske problemer med hensyn til at få effektueret tilhold til den voldelige part. En Amnesty International Rapport fra 2004 kritiserer myndighederne for at undlade at reagere på kvindernes anmeldelser om vold mv. i familieforhold. Politifolk tror ofte, at det er deres opgave at forlige parterne, mere end at foretage efterforskning. Det går lidt bedre, hvis sagerne når til domstolene, der dog er tilbøjelige til at nedsætte straffen af forskellige grunde.

Parternes anbringender er refereret fra pkt. 118 i dommen. Klageren gjorde bl.a. gældende, at myndighederne tolererede vold mod kvinder. Myndighederne gjorde bl.a. gældende, at de havde reageret på klagerens anmeldelser, men at hun selv havde forhindret dem i at videreføre sagerne til dom ved at trække anmeldelserne tilbage. Der var ikke oplysninger i sagen, der godtgjorde, at klageren havde handlet under pres, hverken fra HO eller anklagemyndigheden.

Præmisserne i dommen er gengivet fra pkt. 128, de refereres kun kort her. Ikke overraskende fandt domstolen, at myndighederne havde forsømt at indrette systemet således, at det havde den fornødne afskrækkende og præventive effekt mod HO's ulovlige handlinger. Det var en krænkelse af klagerens mors ret til liv, jfr. EMK art. 2.

For så vidt angår klageren selv, var der tale om en krænkelse af EMK art 3, idet myndighederne havde forsømt effektivt at forebygge alvorlige overgreb mod klagerens personlige integritet begået af ægtefællen.

Domstolen tog også stilling til, om de tyrkiske myndigheder diskriminerede mellem mænd og kvinder med hensyn til forebyggelse af vold i familieforhold. Klageren havde påvist en formodning for, at vold særligt ramte kvinderne, og den generelle og diskriminerende juridiske passivitet i Tyrkiet skabte et klima, som var fremmede for vold i familieforhold, pkt.198. Trods reformer inden for de seneste år, var der stadig ikke tilstrækkelig engagement i at forebygge vold i familien, hvorfor domstolen fandt, at der også forelå en krænkelse af EMK art. 14.

Klageren blev tillagt en godtgørelse på 30.000 € samt sagsomkostninger. Dommen er énstemmig. Den er på 36 sider.

Landsforeningens Meddelelse 93/2010

Våbenloven, ikke straffeloven - Skydevåben

Våbenlovens § 10, straffelovens § 192 a

T var tiltalt for under særligt skærpende omstændigheder på bopælen at have været i besiddelse af en hjemmelavet pistol og et haglgevær samt diverse ammunition til skydevåben. Byretten henførte efter påstand forholdet under straffelovens § 192 a, og idømte fængsel i 1 år og 6 måneder, men gjorde straffen betinget. Landsretten lagde vægt på, at der ikke var ammunition til pistolen, og at haglgeværet var opbevaret adskilt i flere dele, og våbnene ikke anvendt til ulovlige formål, ligesom T ikke havde tilknytning til bander eller rockerkredse. Forholdet blev derfor henført under våbenloven, og straffen nedsat til fængsel i 4 måneder, der til gengæld blev gjort ubetinget.

ØL 12. afd. S-1908-10, 28/9 2010

T på 54 år var tiltalt som ovenfor beskrevet efter straffelovens § 192 a, ved under særligt skærpende omstændigheder i december 2009 at have været i besiddelse af en hjemmelavet pistol, et haglgevær, en pibe og en tromle til en revolver samt diverse ammunition.

I forhold 2 besiddelse af 2,8 g hash til eget brug.

Strafpåstanden var ubetinget 1 år og 9 måneder. T erkendte det faktiske, men påstod frifindelse for § 192 a, stk. 1. T's forklaring er ikke gengivet i dommen. Den hjemmelavede pistol, der var kaliber 9 mm, kunne skyde, men ikke i første forsøg.

T havde en dom fra 2009 på 20 dage betinget for § 266. Han var førtidspensionist på grund af diskusprolaps og dårlig lunge.

Byretten lagde til grund, at begge våben var funktionsduelige, og henset til våbnenes karakter var de omfattet af straffelovens § 192 a.

Straffen blev udmålt til fængsel i 1 år og 6 måneder.

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der ved lov nr. 501 af 12. juli 2009 blev indført en minimumsstraf på fængsel i 1 år for overtrædelse af straffelovens § 192a, jf. våbenloven.

Der er endvidere henset til, at begge de omhandlede våben efter den kriminaltekniske erklæring var fuldt funktionsduelige og at tiltalte frit tilgængeligt på sin bopæl har opbevaret de nævnte våben med tilhørende ammunition.

Det kan endvidere lægges til grund, at tiltalte ingen relation har til rockerkredse eller bandemiljøet i øvrigt og at tiltalte ikke tidligere er straffet af betydning for sagen.

Herefter og henset til det oplyste om tiltaltes baggrund for at være i besiddelse af de omhandlede våben, findes det undtagelsesvist forsvarligt at gøre straffen betinget som nedenfor bestemt, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

(Det fremgik ikke af byretsdommen, hvad der var T's baggrund for at være i besiddelse af våbnene, ER)

Betingelserne omfattede en prøvetid på 1 år.

Anklagemyndigheden ankede med påstand om skærpelse, navnlig således at straffen blev gjort ubetinget. T påstod formildelse, idet han navnlig gjorde gældende, at forhold 1 skulle henføres under våbenloven.

Det var oplyst, at der blandt den fundne ammunition var ammunition, der kunne anvendes til haglgeværet, men ikke til den hjemmelavede pistol.

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Landsretten lægger til grund, at pistolen, der lå i en skuffe i en købmandsdisk i stuen, var hjemmelavet og kun lejlighedsvis funktionsduelig. Landsretten lægger endvidere til grund, at der ikke i lejligheden forefandtes ammunition til pistolen. Landsretten lægger endvidere til grund, at haglgeværet lå under sengen i adskilte dele, der hver var pakket ind i "film", og at ammunitionen til haglgeværet lå blandt mange andre slags ammunition et andet sted i lejligheden. Landsretten lægger yderligere til

grund, at våbnene ikke har været anvendt til ulovlige formål og ikke er anskaffet på ulovlig vis af tiltalte, der ikke tidligere er straffet for våbenbesiddelse. Landsretten lægger endelig til grund, at tiltalte ikke har tilknytning til bander eller rockerkredse.

Efter en samlet vurdering af disse omstændigheder finder landsretten ikke, at der foreligger sådanne skærpende omstændigheder, at forholdet kan henføres under straffelovens § 192a, hvorfor tiltalte i forhold 1 alene straffes for overtrædelse af våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1.

Det bemærkes, at landsretten betragter det som skærpende, at der i lejligheden fandtes flere våben, hvoraf der var ammunition til det ene, sammenholdt med det oplyste om våbnenes placering. Straffen findes derfor passende at burde ændres til fængsel i 4 måneder.

Henset til karakteren i forhold 1 sammenholdt med formålet med de skærpede bestemmelser på våbenlovsområdet finder landsretten ikke grundlag for at gøre straffen betinget helt eller delvis, ej heller med vilkår om samfundstjeneste.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Den tidligere betingede dom blev stående.

Landsforeningens Meddelelse 94/2010

Varetægtsfængsling - Retshåndhævelsesarrest - Proportionalitet - Skydevåben - Kviejagt

Retsplejelovens § 762, straffelovens § 192 a

A, B og C blev varetægtsfængslet efter § 762, stk. 2, nr. 1 den 10/6 2010 sigtet for overtrædelse af straffelovens § 192 ved besiddelse af en riffel, der skulle være brugt til at skyde nogle køer.

Ved fristforlængelser henholdsvis den 1/9 og 16/9 forlængede byretten varetægtsfængslingen, for så vidt angik A og C, idet hensynet til retshåndhævelsen fortsat krævede, at de fængslede ikke var på fri fod. A skulle dog fortsat anbringes i surrogat. Landsretten besluttede efter mundtlig forhandling, hvor de sigtede afgav forklaring, at løslade A og C, mod hvem der var berammet hovedforhandling henholdsvis 16/11 og 17/11 2010. Landsretten lagde vægt på, at A og C havde haft en mindre aktiv rolle, og efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnedes hensynet til retshåndhævelsen ikke længere at kræve, at de ikke var på fri fod.

VL 1. afd. S-1908-10 og S-2039-10, 24/9 2010

A på 23, B på 24 og C på 32 år var fremstillet i grundlovsforhør den 10/6 2010 sigtet bl.a. for overtrædelse af straffelovens § 192 a, ved nogle dage forinden sammen at have besiddet og benyttet en riffel, kaliber 308, med den hensigt at dræbe to kvier, hvilket i det ene tilfælde mislykkedes.

I forhold 2 tyveri, subsidiært hæleri med hensyn til riflen, og i forhold 5 forsøg på tyveri med hensyn til kvierne.

A nægtede forhold 1 og 2, men erkendte forhold 5. B erkendte kortvarigt at have besiddet og benyttet riflen til at afgive skud mod en kvie. Han nægtede forhold 2 og erkendte forhold 5. C nægtede forhold 1 og 2, men erkendte forhold 5.

Forklaringerne blev afgivet for lukkede døre. Alle tre blev fængslet i medfør af straffelovens § 762, stk. 2, nr. 1, i 4 uger. Retten fandt ikke anledning til tillige at tage stilling til, om betingelserne for at fængsle A og C efter § 762, stk. 1, nr. 3, var opfyldt. For B's vedkommende var betingelsen herfor ikke opfyldt under hensyn til den uforbeholdne tilståelse.

A var fremstillet den 1/9 2010. Sagen var færdigefterforsket, og sagen berammet til hovedforhandling den 16. og 17. november 2010. Anklageren anmodede om varetægtsfængsling indtil dom, nu i surrogat, idet A var overført til psykiatrisk afdeling, og der var ved at blive foretaget mentalundersøgelse. Forsvareren protesterede med henvisning til proportionalitet.

Byretten fandt ikke, at en fortsat fængsling ville stå i misforhold til den forventede retsfølge, og varetægtsfængslede som begæret, nu i surrogat. Afgørelsen blev kæret til landsretten.

Den 16/9 2010 var C fremstillet. Det var oplyst, at B og en i mellemtiden fængslet D skriftligt havde samtykket i forlængelse af deres varetægtsfængsling.

Forsvareren fremførte bl.a., at C ikke havde forsæt til overtrædelse af § 192 a, idet han troede, at D havde jagttegn og tilladelse til riflen. C kunne ikke vide, at D ville finde på, at der skulle skydes på køer.

Byretten fængslede frem til dom, og C kærede til landsretten med anmodning om mundtlig forhandling.

Landsretten behandlede begge kæremål, hvor både C og A afgav forklaring. C forklarede bl.a., at det var D og B, der havde skudt. Han havde ikke givet D tilladelse til efterfølgende at opbevare riflen på C's ejendom.

A forklarede bl.a., at når han ikke fik sin medicin, hørte han stemmer. Det var D, der havde sagt, at de skulle på jagt. A troede, at D havde jagttegn. D havde været uden for bilen, da han sigtede på en rødbrun ko. D sagde siden til B, at han skulle prøve at skyde en ko, og B skød, mens han stadig var inde i bilen (stærkt forkortet referat, ER).

Landsretten afsagde følgende

K e n d e l s e:

"Det er oplyst, at sagen er færdigefterforsket, og at der er indleveret anklageskrift til byretten, som har berammet hovedforhandling i sagen til den 16. og 17. november 2010.

Af de grunde, som er anført i landsrettens kendelse af 11. juni 2010, er der fortsat særligt bestyrket mistanke om, at de tiltalte har overtrådt straffelovens § 192 a, stk. 1. Det må antages, at de tiltalte A og C har haft en mindre aktiv rolle i forbindelse med anvendelsen af riflen. De tiltalte har været frihedsberøvede siden den 9. juni 2010, og efter oplysningerne om forholdets grovhed skønnes hensynet til retshåndhævelsen ikke længere at kræve, at de ikke er på fri fod, jf. herved retsplejelovens § 762, stk. 2, nr. 1.

Der er ikke grundlag for på nuværende tidspunkt som påstået af anklagemyndigheden at varetægtsfængsle de tiltalte i medfør af retsplejelovens § 762, stk. 1, nr. 3.

Landsretten tager herefter de tiltaltes påstand om løsladelse til følge."

Landsforeningens Meddelelse 95/2010

Ordensbekendtgørelsen - Zoneforbud

Ordensbekendtgørelsens § 6

2 sager om zoneforbud. Ingen af dem er "rene". I sagerne var der også salg af hash, og den sidste sag drejede sig om en relevant forstraffet person. Det forbudte område var i begge sager Jægersborggade. I et kommende hæfte vil en yderligere dom om

emnet blive refereret, en "ren" afgørelse med en relevant forstraffet person, der for 14 overtrædelser blev idømt 3 mdr.s fængsel.

1) Københavns Byret SS 4-14062/2010, 25/8 2010

T på 18 år var tiltalt i 14 forhold, heraf 9 overtrædelser af et zoneforbud meddelt den 17/5 2010. Den første overtrædelse var dagen efter. Herudover i forhold 4 salg af 21 g hash og besiddelse af 59 g hash til videresalg. Forhold 6 et tilsvarende forhold. Forhold 11, 12 og 14 (den dag, han blev varetægtsfængslet) 12 hashhandler, i alt ca. 14 g.

T erkendte overtrædelse af pålæggene, men nægtede hashhandlerne, som han ikke ønskede at udtale sig om. Han boede hos en kammerat i Jægersborggade. Han havde ingen tilknytning til AK81.

Politividnerne forklarede bl.a., at de havde set T hænge ud med kendte medlemmer af AK81, og at T hurtigt var tilbage, når han blev bortvist.

T var egnet til dom til samfundstjeneste. Han havde to bøder for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

Retten fandt T skyldig efter anklageskriftet og fastsatte en straf på 6 måneder og fortsatte:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på antallet af overtrædelser, den meget korte periode de er begået inden for, og at overtrædelserne af såvel ordensbekendtgørelsen som af lov om euforiserende stoffer er begået som et led i den systematiske og organiserede hashhandel i området, som må anses for at være generelt utryghedsskabende. Retten har lagt mindre vægt på den aktuelle mængde hash, der er blevet handlet under de enkelte forhold.

Henset til, at tiltalte kun er 18 år gammel, og at han har siddet varetægtsfængslet siden den 22. juni 2010, finder retten det uanset karakteren af de begåede forhold forsvarligt, at 4 måneder af den idømte straf ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 80 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 1 år, herunder behandling mod misbrug af euforiserende stoffer og en afviklingstid for samfundstjeneste på 8 måneder.

2) Københavns Byret SS 1-14445/2010, 6/9 2010

T (alderen streget ud i dommen) var tiltalt i 13 forhold, heraf 8 overtrædelser af et zoneforbud meddelt den 20/5 2010. Den første overtrædelse var den 3/6 2010. T blev varetægtsfængslet den 29/6 2010. Herudover i forhold 1 salg eller besiddelse med henblik på salg af ca. 100 g hash. Forhold 2 tre hashsalg og besiddelse af 4 g hash, i alt 6 g. Forhold 5 syv hashsalg af mindre kvanta. Forhold 12 og 13, samme dag T blev varetægtsfængslet, otte hashsalg, herunder 15,7 g hash til kendte kunder.

T påstod frifindelse. Han var bekendt med zoneforbuddet. Han havde ikke klaget over det, men brokket sig, da han fik det. Umiddelbart efter ændrede han adressen til en person i Jægersborggade, der ikke boede i lejligheden. T var medlem af AK81.

Politividnerne havde set T med skudsikker vest, ligesom han råbte advarselsråb. De havde observeret hans handler. Det var kendt, at der normalt sidder vagtmænd, der advarer, når politiet kører ind i Jægersborggade.

T var senest straffet for bl.a. lov om euforiserende stoffer og våbenloven i 2009 med 40 dages fængsel og tillægsgøde.

Retten dømte T efter anklageskriftet. Straffen blev fastsat til fængsel i 4 måneder.

Retten fortsatte:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der har været tale om organiseret hashsalg, hvor tiltalte har optrådt som professionel hashesælger. Retten har endvidere lagt vægt på tiltaltes systematiske overtrædelse af forbuddet mod at opholde sig i Jægersborggade ud for nr. 16."

- oo0oo -

Det hedder i forarbejderne til den seneste ændring ved lov nr. 501 fra 2009 af lov om politiets virksomhed § 23:

"Hvis den foreslåede ændring af § 23, stk. 3, vedtages, vil Justitsministeriet fastsætte regler i ordensbekendtgørelsen om, at overtrædelse af et zoneforbud kan straffes med fængsel indtil 6 måneder.

Det vil være forudsat, at overtrædelse af et zoneforbud i førstegangstilfælde normalt straffes med 7 dages ubetinget fængsel.

Fastsættelse af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder, og at de angivne strafpositioner vil kunne fraviges i op- eller nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder."

Landsforeningens Meddelelse 96/2010

Vold mod myndighedspersoner - Unge lovovertrædere - Kort ubetinget straf

Straffelovens § 119

T, der på gerningstidspunktet var 17 år, blev dømt for at have skubbet to togrevisorer adskillige gange i brystet og på armene. Han var straffet tidligere for røveri og § 245 vold i 2007 og 2008. Retten lagde vægt på de tidligere domme og idømte en ubetinget straf af fængsel i 7 dage.

Retten på Frederiksberg 1-1035/2010, 10/9 2010

T, der på gerningstidspunktet var 17 år, var ved et anklageskrift af februar 2010 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, ved i december 2009 på en station at have overfaldet to togrevisorer, idet T i forbindelse med billetkontrol skubbede revisorerne adskillige gange i brystet og på armene.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om 40 dages ubetinget fængsel.

T påstod frifindelse.

Forklaringerne er ikke gengivet i dommen. Om sine personlige forhold oplyste T, at han havde fast arbejde, boede i egen lejlighed og havde fået diagnosen ADHD. Han var på prøvemedicin. Ungdomssanktionen (se nedenfor) gik godt, han havde haft kontakt med kommunen.

T var tidligere straffet i 2007 med 4 måneders betinget fængsel for forsøg på røveri og overtrædelse af våbenloven, og i 2008 for overtrædelse af § 245 idømt ungdomssanktion.

Retten fandt det ved togrevisorernes troværdige og sikre forklaringer og de i øvrigt foreliggende oplysninger bevist, at T var skyldig efter tiltalen og fortsatte:

"Straffen fastsættes til fængsel i 7 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1. Retten har ikke fundet grundlag for at gøre straffen betinget.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på, at tiltalte to gange tidligere er dømt for alvorlig personfarlig kriminalitet, og at forholdet til bedømmelse er begået i tilsynstiden for ungdomssanktionen, som der ikke foreligger oplysninger om forløbet af, ligesom der ikke er indhentet en personundersøgelse efter retsplejelovens § 808."

Landsforeningens Meddelelse 97/2010

Beviser - Aktindsigt - Spiritusprøver og døgnrapporter

Retsplejelovens § 729 a

En forsvarer ville se det underliggende materiale i forbindelse med blodprøveudtagning i en sag om spirituskørsel. Politiet og byretten sagde nej. Landsretten fandt ikke, at det på forhånd kunne udelukkes, at de pågældende bilag kunne have betydning for forsvaret af T, og pålagde anklagemyndigheden at indhente de pågældende bilag.

ØL 9. afd. kære nr. S-2835-10, 4/10 2010

T blev i marts 2010 stoppet og sigtet for spirituskørsel, og på politistationen blev der kort efter udtaget en blodprøve, der viste en mindsteværdi på 1.28 ‰.

Den beskikkede forsvarer bad anklagemyndigheden om at fremlægge sædvanlig dokumentationsbilag vedr. blodprøveudtagningen, kopi af lægeudfyldt blanket, kopi af reagensglas med anførsel af cpr.nr. m.m. samt døgnrapporten for det relevante tidsrum. Anklagemyndigheden afviste anmodningen.

Byretten afsagde følgende:

"K e n d e l s e

Efter de foreliggende oplysninger er der ikke påvist omstændigheder, der sandsynliggør, at analyseresultatet er forkert. Retten finder derfor ikke grundlag for at pålægge anklagemyndigheden at indhente og fremlægge dokumentationsbilag vedrørende blodprøveudtagningen (kopi af lægeudfyldt blanket - kopi af reagensglas med anførsel af cpr. nummer m.v.) og døgnrapporten for den 14. marts 2010 mellem kl. 09.00 og kl. 06.00."

Forsvareren kærede til landsretten, der udtalte:

"Landsretten finder, at det ikke på forhånd kan udelukkes, at fremlæggelse af de pågældende dokumentationsbilag vedrørende blodprøveudtagning kan have betydning for forsvaret af T. Da det heller ikke findes at ville medføre en urimelig forsinkelse af sagen, finder landsretten, at der er grundlag for at pålægge anklagemyndigheden at indhente og fremlægge de pågældende dokumentationsbilag vedrørende blodprøveudtagningen i form af kopi af lægeudfyldt blanket samt - i det omfang det er muligt - kopi af det pågældende reagensglas.

Landsretten finder endvidere, at den beskikkede forsvarer i medfør af retsplejelovens § 729 a, stk. 3, 1. pkt., har ret til aktindsigt i den pågældende døgnrapport for den 14. marts 2010 mellem kl. 01.00 og kl. 06.00, og at rapporten derfor skal udleveres til den beskikkede forsvarer i behørigt anonymiseret form, hvorfor

b e s t e m m e s:

Forsvarerens begæring om, at anklagemyndigheden pålægges at indhente og fremlægge dokumentationsbilag vedrørende blodprøveudtagning (kopi af lægeudfyldt blanket - kopi af reagensglas med anførsel af cpr. nummer m.v.) eller døgnrapport for den 14. marts 2010 mellem kl. 01.00 og kl. 06.00 tages til følge."

Landsforeningens Meddelelse 98/2010

Vold - Kæreste - Betinget straf - Skrøbelig psyke

Straffelovens § 56 og § 244

T på 27 år havde efter et skænderi med kæresten slået hende både i soveværelset og badeværelset med blodunderløbne mærker til følge og blev straffet herfor med fængsel i 3 måneder, der under hensyn til kærestens egen holdning til sagen og T's skrøbelige psyke undtagelsesvist blev gjort betinget.

Københavns Byret SS 3-7185/2010, 4/10 2010

T på 27 år var tiltalt for vold efter straffelovens § 244, ved i marts 2010 i lejligheden at have overfaldet kæresten K, idet han to gange slog hende i ansigtet med knyttet hånd og sparkede hende to gange i lænden, skubbede hende ud på badeværelset og hen mod væggen, hvor han greb fat om hendes hals og holdt hende fast, så hun havde svært ved at trække vejret, og pressede hende ned på gulvet og tildelte hende 4-5 knytnæveslag i ryggen og efterfølgende nogle lussinger, hvorved K pådrog sig underhudsblødninger, hævelser og misfarvninger i ansigtet, hovedet og på kroppen.

T erkendte sig delvis skyldig, dog ikke i halsgrebet og slag mod ansigtet. Han var ikke straffet af betydning for sagen. De udførlige forklaringer fra parterne er gengivet i dommen.

T forklarede bl.a., at de var kommet op at diskutere i sengen, fordi K begyndte at råbe, idet et af hendes børn græd. Han havde sparket hende med bare fødder og slået hende med flad eller knyttet hånd i ryggen. Han gik ned i stuen for at sove, og om morgenen kom de op at skændes igen, hvor han skubbede K ud i badeværelset og op mod væggen. Hun kunne godt trække vejret, for hun snakkede. Han mente ikke at have slået K's hoved ind i væggen. De var ikke kærester mere, men stadig gode venner.

Han var indlagt på en psykiatrisk afdeling en uge efter episoden. K havde et hashmisbrug og havde fået at vide, at hun skulle ophøre hermed på grund af tvillingerne på knap 4 år.

K forklarede bl.a., at hun ikke huskede, hvordan skænderiet startede. Hun havde ønsket at trække anmeldelsen tilbage. Hun og T kunne godt finde sammen igen, når der var kommet styr på deres misbrug.

Vedr. halsgrebet forklarede hun, at hun blev holdt fast i ca. 30 sekunder, og hun kunne trække vejret. Hun kunne ikke huske, om hun blev slået med flad eller knyttet hånd, eller hvordan hun fik mærkerne i ansigtet.

Det fremgik bl.a. af lægeattesten, at K havde blålige misfarvninger i panden, ved kravebenet, på brystkassen, skulderbladet og underbenet.

T var uegnet til samfundstjeneste, men egnet til betinget dom med vilkår om behandling mod misbrug af euforiserende stoffer. Sagen havde været forelagt Kriminalforsorgens psykiatriske speciallægekonsulent, der redegjorde for indlæggelsen kort tid efter gerningstidspunktet, hvor T henvendte sig med selvmordstanker. Der var ikke behov for en mentalundersøgelse.

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes delvise erkendelse, den foreliggende politiattest og K's forklaring er det bevist, at tiltalte er skyldig i at have givet K to spark i lænden med bare fødder, ved at have skubbet hende ind i badeværelset og givet hende mere end et slag i ryggen med knytnæve.

Der er ikke ført tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte har grebet fat om halsen på K, således at hun havde svært ved at trække vejret, ligesom der ikke er ført tilstrækkeligt bevis for, at tiltalte har givet K lussinger.

To dommere har ved K's indledende forklaring, de billeder, der er taget af hende efter episoden, og politiassistentens dokumenterede observationer af K's skader efter episoden fundet det bevist, at tiltalte er skyldig i at have givet hende to knytnæveslag i ansigtet.

En dommer har fundet, at det ikke kan udelukkes, at mærkerne i ansigtet stammer fra det tidspunkt, hvor K blev presset ned i gulvet og har stemt for at frifinde tiltalte for knytnæveslag i ansigtet.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at tiltalte er fundet skyldig i at have givet K to spark i lænden med bare fødder, for at have skubbet hende ind i badeværelset og givet hende mere end et slag i ryggen med knytnæve, samt i at have givet hende to knytnæveslag i ansigtet.

Tiltalte T straffes efter straffelovens § 244 med fængsel i 3 måneder.

Under hensyn til K's egen holdning til sagen og til tiltaltes skrøbelige psyke, finder retten, at sagen undtagelsesvis kan afgøres med en betinget dom.

Fuldbyrdelsen af straffen udsættes derfor, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2."

- oo0oo -

Betingelserne omfattede en prøvetid på 2 år, 1 års tilsyn og vilkår om efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelse at undergive sig behandling mod misbrug af euforiserende stoffer.